

*
ME GJELEN SZOMBATON

Előfizetési ár:

Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

*

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:

HALÁSZ FERENC.

*
Nyilttér petit sora
40 fillér

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

*

~~~~~ Ipolyság, 1902. évi november hó 29-én. ~~~~~

Szomorú statisztika.

E című multkori vezető cikkünkre alábbi cikket kaptuk:

Ipolyság, november 26.

A lángoló honszeretet, a hazafias aggodalmak megnyilatkozása a fent nevezett cikkben, arra készítet engem, hogy a közölt statisztikai adatokból, — melyeket én gyűjtöttem és adtam rendelkezésre, — egy-két helyreigazító és az ügyet talán kellő világításba helyező megjegyzést tegyek.

Mindenekelőtt hangsúlyozni kívánom, hogy az iskolai állapotokra vonatkozó statisztikai adatokat a községi és iskolai helyi hatóságok a járási főszolgabírák szigorú ellenőrzése mellett szolgáltatják be nekem s így, ha az illető közegeket gyanusítani nem akarjuk, a mi helytelen és igazságtalan dolog is lenne, ezen adatokat, úgy a mint vannak, kell elfogadnunk.

Lássuk tehát az adatokat egyenkint:

Tény az, hogy a két törvényhatóság területén 312 oly tanköteles növendék van, a kik középiskolába, még pedig selmeciekbe járnak; csak hogy ezek nem kizárólag hontmegyeiek és selmecbányaiak, hanem az ország minden vidékéről iratkoztak be, elannyira, hogy Hontvármegyére e számból csak kis százalék eshetik. Ezzel nem azt aka-

rom bizonyítani, hogy Ipolyságon középiskola felesleges volna, hanem éppen ellenkezőleg: *egy helyben felállítandó bármint középiskola szükségességét hangsúlyozom.* Amde az én felfogásom szerint ezen középiskolát nem kellene éppen gimnáziumnak vagy reáliskolának nevezni, hanem lehetne az célszerűen szervezett gazdasági tanfolyammal egybekötött polgári fiúiskola, melyben *fakultative latin nyelvet is lehetne tanítani a 6 éven keresztül s mely később, ha szükséges, gimnáziummá volna átalakítható.* És ha a *nagyközség*, amint azt a küldöttség a miniszter előtt határozottan megígérte, *célszerű épületet emel s azt egyelőre polgári fiúiskola céljaira ajánlja fel: úgy közreműködésem mellett — ha a községi előjáróság hozzám fordul — a közönség sóvárgásával várt középiskola feltehetőleg már a közel jövőben szervezhető lenne*, mi által Ipolyságon a népiskolai tanítás betetőzésére létesülne az ugynevezett „népoktatási egyetem”, mely később, ha céljának nem felelne meg, középiskolává volna átváltoztatható.

Ez képezi állásponantomat a gimnázium kérdésében.

A mi az állami iskolák csekély számára vonatkozó elmefuttatást illeti; azon meggyőződést táplálom magamban, hogy *nem annyira állami iskolák*

létesítésére, mint inkább a már 1894. év óta esedékes 3 százalékos ovodai adó felhasználásával az állam által minden községben felállítandó *kisded-óvodákra* van nálunk szükség, hogy ez által a talaj az elemi és ismétlődő iskolára előkészíthető legyen. Mert nagyon téves hit az, hogy oly községekben, melyek lakosai tót anyanyelvűek, a népiskolai magyar tanítással eredményt lehetne elérni; míg ellenben az ovodai előkészítéssel csakis az inkarnátus pánszláv akadályozná meg azt, hogy a tanulók egyaránt ki tudják fejezni gondolataikat magyar nyelven is, anyanyelven is. Ezzel némiképp jelezve van állásponantom az iskolai tannyelvre nézve is. Még eddig magyar embernek eszéágába sem jutott nem magyarnyelvű honfitársait anyanyelvétől megfosztani, csak azt kívánja, hogy a magyar állameszme istápolására minden magyar honpolgár tudjon magyarul is beszélni, olvasni és írni, ápolja keblében a magyar haza iránti szeretetet, érezze magát magyarnak még akkor is, ha anyanyelve nem magyar. Az intellektualis nevelés is megköveteli, hogy a gyermek szellemi ereje oly nyelven fejlesztessek, melyet ért és melyre alapítandó a magyar nyelv tanítása is mind addig, míg az ovodai törvény alapján az ifju nemzedék a különféle nemzetiségi vidékeken idő-

Asszonyok a jégen.

(Igaz is, meg nem is.)

Ugy hiszem, hogy elég hatásos lesz, ha így kezdem:

... Az óra már hármat ütött ...

Ez a sok pont mindig jól hat az olvasóra. Lehet gondolkodni felette, miért is üt az óránk, mért nem áll, satöbbi.

Szóval, három óra lőn, és a férfinép, ki az állam, ki a más szolgálja, bemegy a napi robotba. Az asszonyok egyedül maradnak a jégen. Egy ökölnyi férfi sines közöttük. ha csak a koresolyakötöző nem, de az — úgy hiszem — nem sokat számít.

És mihelyt magukra vannak, azonnal konspirálnak. Összesugnak, bugnak. Nem tetszik a jég nekik az Ipoly hátán, és úgy határozzák, hogy lemennek a tóra.

Érdekes a felvonulás, amint koresolyásan csörögve jönnek, és az egyik barna menyecske pajkosan jegyzi meg:

— Ugyan szép, hogy a jégkirálynők a szemétdombról jönnek elé! . .

Ezzel a város szomorú köztisztasági állapotaira céloz, és én, aki véletlenül hal-

lom, a képviselőtestület nevében elsőgyeltem magam.

Hat menyecske van együtt és egy leány. Az öt közülük már nem először megy — a jégre, de a hatodik még három hónapja sines az uránál! Nézd meg, ha a férj-urammal mennek! A kis Nebántsvirág lesüti a szemét, és bizonyára:

— Igen, kedves! . . úgy van, aranyos! a szava, — bezzeg most énekel:

Hogy engem egy ember
Valamikor megver —
Olyan nincs a sifonérba!

És egyéb kuruc nóták is hangzanak el bájos ajkairól — és bár ez határozott bünpártolás — kimondom; hogy a kurucokodás jól áll a menyecskének.

Tél apó ugyancsak erősen udvarol az én asszonyhadamnak. Visszaél helyzetével az öreg. A szemek csillognak, — az orrcsókák kipirulnak . . .

Hát van-e legény a gáton, aki ezt a hatást érje el? . . Ugy-e, nincs?

Az asszonykák nem mennek a rendes uton a jégtükörre. Ők a — görbe utakat szeretik. Nem parancsol nekik senki.

Lemennek a rétre — mindenütt az ifju

kék ruhás, piros esőpp-függős gyerekasz-szony vezet — és futva, pajkosan, pedig mamák is vannak közöttük — sietnek szaladnak, táncolnak a jég felé.

Itt már pártszakadás történt. Egy barna asszonyka elvált a társaságtól. Ő csak tovább is a hidon ment, és az összekötötést a kompániával titkos diplomáciai jelek útján tartotta fel.

Jól is tette, mert a réten itt-ott csupaszbokrok akadnak a szoknyák csipkéibe, és mikor kiszabadulnak tőlük, fekete, csikos és egyéb színű formás harisnyák láthatók.

Bányják is ők, hisz ugy sem látja senki. Keringőt táncolva, futják a tar rétet, amikor egyszerre — pisztolylövés durran, és a társaság leánytagja kacagva nézi a menyecské rémületét . . és büszke, hogy kifogott rajtuk.

Megérkeztek, de a jégen nincs pad.

— Hogy veszünk koresolyát? — aggodalmaskodik egy loden-kosztümös koresolyaművész.

A barna, temperamentumos menyecske nincs zavarban miatta. Leül a földre. Hogy így harisnyakötőig látszik ki barna

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószert

vel nem lesz előkészítve tulsúlyban a magyar tanításra annélkül, hogy a nem magyar anyanyelvet tüzzel-vassal pusztítani akarnánk.

Az iskolalátogatásra vonatkozó adatok legalább is azt bizonyítják, hogy a gyermekek az őszi és téli időnyben kora tavaszig szorgalmasan járnak fel iskolába és az iskolát nem látogató 364 gyermek pusztákon lévén elszórva, az iskolába csak gyéren jut el. A pontosabb iskolába járás különben a köz-igazgatási bizottság szigorú rendeleteinek és a községi előjáróság és helyi iskolai hatóságok buzgóságának és erélyének köszönhető.

Végül még Terény, Teszér és Udvarnok községek egykori magyar voltára kell kiterjeszkednem.

Hogy *Terény magyar község volt*, ezt legjobban bizonyítja az a körülmény, hogy az oltár még most is magyar felirással van ellátva s hogy az öregebb lakosok most is magyarul imádkoznak; de *bizonyítja különösen az 1812. évi egyik vármegyei közgyűlési jegyzőkönyv, mely Terényt a tiszta magyar községek közé sorozza.* Ugyan ezen jegyzőkönyv *Teszérről* is, mint magyar községről emlékezik meg. S mivel a teszériek tanyáikat a Selmec patakon túl levő területen építették fel s e tanyákat Udvaroknak nevezték, igen közel fekszik a gondolat és bizonyíték arra, hogy *eredetileg Udvarnok is magyar telep volt.* Terényben büllönből a lakosság megnyerése serényen folyik, mi első sorban *Klein Mihály* ottani tanító fáradhatlan buzgalmának köszönhető s óhajtható, hogy őt a lelkész is hathatósan támogassa legalább az által, hogy sátoros ünnepeken már most tartana szent beszédeket.

Még csak azt jegyzem meg, hogy a FMKE központja hazafias szempontból

sokkal helyesebben járna el hogyha a nyelvhatárokon mentől több ovodát állítana fel és gondoskodnék oly olcsó és ingyen kiosztandó magyar-tót nyelvű könyvről, mely nemcsak a 6 éves mindennapi és 3 éves továbbképző tanfolyam növendékeinek nélkülözhetlen tanácsadója, hanem a családi kör tagjainak is kedves házi barátja lehetne.

Rili József
Hontvárn. kir. tanfelügyelője.

Egy tanítónő jubileuma.

Polgári leányiskolánk tantestülete e hó 27-én ünnepet ült, ugyanis ekkor ünnepelte egyik érdemes tagjának *Hatosné-Kerner Teréz*nek huszonöt éves tanítónői jubileumát.

Valóban lélekemelő szemlélni az érdem elismerésének megnyilatkozását, mert ha valaki valamely pályán egy negyedszázadon keresztül önzetlenül, kötelességét hiven és lelkiismeretesen teljesítve működik, megérdemli és elvárhatja, hogy társai és a társadalom, melynek szolgálatában állott, elismerjék az érdemet és azt nyilvánvalóvá tegyék. Ez történt esütörtökön és nem más. A társadalom is sietett leróni a hála adóját, a mi ellen a jubiláns szeretettel tiltakozott, mert, mint mondá, ő csak kötelességét teljesítette, ami nem érdem és amiért elismerést nem vár.

A gyűléssé alakult tantestület elnökének felkérésére *Berkó István* és *Beőreöndy Irma* tanítónő hívták meg a jubiléumra, mire *Kovács-Sebestény Endre* dr. kir. tan. főorvos, mint iskolaszéki elnök üdvözölte a jubiléumot.

Nagy elismeréssel méltatta azt a szép határállomást, melyhez a jubiláns a tanügy rögzös pályáján hasznos és érdemes munka, és áldásos tevékenységben eltölt-

tött nehéz 25 esztendő után jutott el. A szép és tartalmas beszédre éljenzés és lelkes taps hangzott el.

Flieschhacker Laura igazgatónő örömkönnyekek hullatása közepett tartotta meg üdvözlő beszédét.

Polg. leányiskolánk tantestülete családi ünnepet ült a mai napon, midőn *Hatosné-Kerner Teréz* testvérünk tanítói működésének 25 évére tekint vissza.

Nem kötelességszerűen, de lellem őszinte sugallatát követve üdvözöllek a mai napon kedves testvér, egy saját, mint kartársnőnk nevében, kik a családjában megszokott összetartás, szeretet és egyetértés érzetével környezünk.

Ki 25 évet töltött a tanítói pályán, az nem a jövőben, de a múltban él. A múltak küzdelmei megédeszték lelkét; örömei felmagasztalták s így lett erős támasza a gyöngye testnek, melynek szervezetét kimeríté a szellemi nehéz munka. Mert a tanítás, folytonos tanulás; az élet tapasztalatai nem elegendők; nekünk speciális, tanítói azaz lélektani tapasztalatokat kell szereznünk, hogy mint a buvár, az ifju lélek érzelmeinek mély tengeréből fölhozzuk a drága gyöngyöt. Hogy ez mily nehéz munka, mennyi türelem, tapintat és miúndható szeretet szükséges, hogy rá akadjunk, ezt csak a tanító képes kellőképen mérlegelni.

A mi munkánk tehát nem közönséges nap-szám, hanem a hivatott lelkek önfeláldozó, magasztos munkája.

A múltba visszatekintve: átéljük a kezdet küzdelmeinek nehézségeit, melyeket ifju erő és üde kedély enyhítettek. Később a tapasztalatok és önképzés győzedelmeskedni tanított a nehézségek felett s diadalittasan élveztük munkánk eredményét. De tünnek az évek s a folytonos munka tapasztalatokban gazdaggyá, de erő- és örömben szegényebbé tesznek.

Ennyi küzdelem után is mi lelkesít? Az öntudat és elismerés, melylyel a művelt társadalom és előjáróink megtisztelnak. A szeretet és egyetértés, mely bennünket egy családdá forrasztott össze és a hálás érzelmeket volt növendékeink részéről tapasztalunk. Ez a legritkább, s legrágább virág a tanító pályáján.

Kedves kar- és bajtársnő! A te vállaidat

és fehér esiku harisnyája, mit bánja ő! — a fő, hogy jeget érezzen kicsi koresolyája alatt.

A többi menyecske nem olyan mohó; — elvárják, míg a szolgál padot kerit, és csak akkor veszik fel a halifaxot.

Ohó, ami barnának már a széllal repül versenyt, és gunyolódik a többivel.

— Miért nem jöttök? hamupipőkék! . . . De a bűnhődés el nem marad.

A koresolyája megbotlik és ő — kérem, ne nézzenek oda — végig terül a sima jégen . . . Végig, egész végig!

Hát nem irigyelni való a jég! . . . Hogy így szép menyecskéket ölhel a kebelén! De csak pilanatig tart, mert a többie sietve emeli fel. Nem is csoda, a koresolyapálya kebele — jéghideg! Ej, férfivel az nem lehet így . . .

Szinte repülnek a jégen. Egyik nagyobb művész a másiknál. De talán mindközött vezet a kosztümös asszonyka, aki minden sportot a legnagyobb talentummal mivel, és akinek egyes fogata — amit rendszeren ő maga hajt — híres a városban. Úgyes vadász is, a múlt héten lőtt egy hatalmas őzet.

Táncol a koresolyával, ami annyira megtetszik a barnának, hogy karöltve párban próbálják ezt a bukás-kisérleést. És el is érik. Először a barna — akinek hajlama

van, úgy látszik, bukásra a jégen, — és keresztül rá a szőke, a táncoló hölgy.

Persze, aki nézi, neveti, — míg azok hol mosolyogva — hol komolyan mondják:

— Elestem én, kinevetsz te,
Nevetnék én, essél le te.

A férfinép, aki a hidon megfordul, vágynak áll meg, és sóváran variál egy ismert nótát:

— Lennék én rózsabimbó — pardón — jég . . .

Bár ez ostoba vágy, de van értelme, mert mennyi titkot tud ez a sima tábla, ha csak úgy iramlik is el felette a menyecske-had, hát még ha lehull! . . .

Más pedig a koresolyakötözőt irigyli, akinek minduntalan kell javitgatni a megtagult esavarokon. Meg kabátot segít le, fel, amiért mind nem megvetni való az ő hivatala.

Nem is értem, hogy miért nem tiszteltbéli állás ez, mert fogadok, hogy a reflektánsok csak úgy törnék magukat utána.

A menyecskék kedve elfáradt, a délceg lábak is pihenni vágnak. A téli nap, úgy látszik: náthás ez idő szerint, korán feküdni tér, és a menyecskéink lekötötték a koresolyákat.

Sorban jönnek a parányi cipőcskék: fűzős, gombos, sevró, boksz, és az a bitang szolgál valószínűleg átérzi hivatása

fontosságát, mert sok ideig bajlódik a koresolyákkal. Hogyha olyan férj volnék, aki féltékeny, rákiáltanék:

— Siess, te gazeember! . . .

Az asszonykák arra jönnek, a merre mentek: a réten. De az egyik, a barna, aki jövet első volt a jégen, lassabban lépdel. A temperamentuma csökkent-e, vagy mi az oka? nem tudom? Figyelő szemem látni véli, hogy ott, ahol az angol derék véget ér, és női bájainak gömbölyü formái határozottan válnak ki a derékaljából — fájlalja a mai délutánt. . . Szegény! . . .

A hid végén elválnak és eltűnnek a szürkességben. Én bennem pedig megerősödött az elhatározás, hogy ha török, ha szakad, pályáznai fogok — sőt nem is ragaszkodom a tiszta választáshoz — a koresolya-kötöző állására.

Senki

Filozófia*

Irta: *Varjas L. László.*

Legjobb barátaim egyike volt. Félév előtt kaptam a gyászszegélyű kártyát, melyen neje tudatta, hogy meghalt, utána téve zárjelben, hogy öngyilkos lett.

*) Mutatvány a szerzőnek „Reminiscenciák” cím alatt legközelebb megjelenő kötetéből.

is ime, már 25 évi munka nyomja. Mit, ha nem tudnék, nem is hinném el. Téged a negyedszázados munka még nem tört meg, mert ifjan kezdted s van egy kis angyalod, ki hízoltságával elsimitja homlokod redőit, bírása szívedet örömmel, lelkedet munkakedvvel tölti el. Az anyai szeretet magasztos érzete azon iránytű melyet nemes feladatod teljesítésében követsz. Gyermekednél látva az apró tévedéseket, könnyebben vagy elnéző a mások — gondjaira bizott — gyermekei iránt. Néked van jövőd, mert gyermeked, családod jövője a tiéd is. Ki egész életet ily nemes és kettős szent kötelesség teljesítésének szentelte s mindkettőt hiven és buzgón teljesíti: az nyugodtan élvezi a jelent és remél a jövőben.

Te is, mint én, nem itt kezdted működésedet. Távol vidékről léptél 5 év előtt családi körünkbe s bár te saját kis családodnak vagy éltető napja, hű tagja vagy a közönségnek is. Nincs okunk zúgolódni. A mi kis Ipolyágunk oly kedves oázis, hol a tanító megbecsülésben részesülve, lelki gyönyörrel teljesíti munkáját, mert itt a nehéz is könnyebb, mint másutt a könnyű. Itt a tanító a művelt társadalomnak méltó tagja. Elöljáróink jó barátaink, kik munkánkért megbecsülnek s e megbecsülés főemel. lelkesít s biztosítja nehéz munkánk eredményét. Bár merre nézünk szinte barátság, szeretet környez, mely felvillanyozza lankadó erőnket, kitartás és haladásra serkent, hogy irántuk tartozó kedves kötelességünket méltóképen lerójjuk.

Ki egész életet egy szent ügynek, szeretett hazánk tanügyének szenteltesd s a női hivatásnak hívőket nevelve töltöttesd: bátran tekinthetsz a múltba és jövőbe.

Tudásod, buzgalmad, türelmed és tapasztalataidat a közös munkában érvényesítve, a gondjainkra, vezetésünkre bizott ifjuság lelkét nemesítve, tudatában vagy, hogy kötelességedet hiven teljesítéd s jutalmul az előjárók, kartársak és nagy közönség elismerését és megbecsülését bírod.

Legyen e mai testvéri ünnep kedves emléke szívednek s egyszersmint kapocs, mely kis családunkat a jövőben is összetartva, Magyarországi tanítóink nagy családjához fűzőn közös munka és haladásban.

Az idő nem vár. Gyors röptében halad el felettünk, magával vevé kevés örömeinket. Így telnek az évek s szállnak a mulandóság

tengerébe, így szaporodnak működésünk éveit egy negyed századdá, s mint a taradt vándor, ecőnk fogytán pihenés után vágyva, még egyszer visszatekintünk lelkesedéssel befutott pályánkra, melyet a leáldozó nap sugarai bearanyozva varázsolnak vissza lelki szemünk elé.

Te, kedves kartársnő, még erőd teljében érted el működésed 25-ik évét. Reád még szüksége van tanügyünknek, s nem szabad, hogy a tantestület tapasztaltabb tagjai egyszerűen térjünk pihenőre. Az emberi tehetség parányi szikra, mely fényével csak parányi kört világíthat be, melyről elmozdítva, sötétséget hagy maga után. Működésünkkel egy helyhez kell tapadnunk, meg kell honosodnunk, hogy tudásunkat a helyi viszonyokkal azonosítva, működésünk köré némi világot derítve, azt megszerethessük. — A szeretet soknemű érzetei között legszentebb a hazaszeretet, Fáradj, munkálj tehát a hazáért! Midőn ezt teszed, saját és gyermeked jólétét, boldogságát biztosítod.

Egyetlen gyermeked boldogsága, szívednek leghőbb imája, melyet kívánunk: hogy a jó Isten hallgasson meg s nyújtson sok örömet kedvencedben, ki a miénk is s jutalmazzon benne küzdelmeidért.

Anyagi kincsekkel nem jutalmazhatunk, kitüntetéssel sem halmozhatunk el, de megosztjuk veled szívünk szeretetét s osztályosaid vagyunk a közös küzdelmekben, melyeket a közös munka gördit utunkba. A testvéri szeretet és bizalom legdrágább kincse a küzdőnek, kit sorsa nem kényeztetett el, ezt nyújtom néked saját és kartársaink részéről. A jubileumot kiszolgáltad tömörülve, tapasztalatokban dusan, legyünk az ifjabb nemzedéknek tanácsosai, míg ők ifju kedélyükkel a fíradtak vigasztalói.

Ily beosztással támogatva egymást, még gyöngén is nagybatalom vagyunk, mert az önzetlen szeretet és megosztott munka erőssé tesz bennünket.

Erősítsen jövőben a mi szeretetünk, mélyen tisztelt előjáróink elismerése, művelt társadalmunk és polgártársaink megbecsülése,

Legyen a mai örömap 25 évi munkásságod kedves jutalma. Kívánjuk, hogy a mindenható jó egészség és erőben, meglegegedés és boldogságban engedjen még sokáig élned szeretett hazánk, tanügyünk és kis családod örömeire.

A beszéd láthatólag megtette hatását, gyöngyözött a köny sok hallgató szemében. — Ezután a volt növendékek nevében Vermes Margit és a jelenlegi növendékek nevében Hartl Vilma IV. o. növ. üdvözölte a „kedves nénit,“ ki szeretetének egész hevével öleli kebléhez növendékeit.

A jubiláns mély megindultsággal, meleg közvetlenséggel mondotta következőket:

Valóban most nem tudom: ébren vagyok avagy álmodom? Ez a kiváló megüdvözölés az én részemre valósággal hihetetlennek látszik előttem, sőt álomnak is nagyon szép! Ha álmodom, oh akkor ne ébredjek fel belőle soha! Hadd ringassanak a most kifejezett magasztos érzelmek éltém végeig. Ha valóság, akkor meg mivel érdemeltem meg? Én, ki a tanügynek csak visszavonult egyszerű munkása vagyok. Valóban azt hittem, észre sem vesznek s imel mily szép kitüntetésben részesítenek. Szinte zavarban vagyok; keresem a szót, melyekkel megköszönjem s egyiket sem találok.

Mivel érdemlem ezt meg? Mit tettem én? Semmi nagyot! Teljesítettem kötelességemet, melyet 25 évvel ez előtt önkönnyű vállaltam magamra a tanügy iránti lelkesedésemből. Tanítani, szep magyar hazámnak honleányokat nevelni, milyen isteni lesz! E szent eszmétől áthatva lettem tanítónő, ámbar szülőim akkor nem szívesen egyeztek bele. De az idő mulik, változik. Mint sok ember életébe, az én sorsomba is belenyult egy rideg kéz, mely csapást csapás után mért családunkra. Mily jó volt, hogy lelkesedés vezetett a tanítói pályára, hogy szeretettel csüggttem rajta, így nemcsak, hogy nem éreztem az anyagi gondok súlyát, hanem még menynyi but, oh mennyi bánatot feledtem el az iskolában szeretett tanítványaimmal foglalkozva.

Mióta anya is vagyok szeretetem megoszlik ugyan gyermekem és tanítványaim között, de ez nem vont le semmit sem a tanügy iránti lelkesedésemből. Szeretem a tanítói pályát, oh mert szép, magasztos ez a hivatás! Vannak élesen szuró tövisel, de vannak szépen nyíló, kedvesen ilatozó virágai is, melyek a munkát élvezetté teszik; s én a virágokat mindig megtaláltam tanítványaim körében.

Szegény barátom, hogy nem lehettem akkor melletted, talán kiragadhattam volna a gyilkos fegyvert kezedből, mely kioltá nemes éltedet. Most, a mikor munkáid előttem állanak, felelevenednek a multak képei; komoly, ideális arcod előttem áll, a mint a tudományt csepegtetted hallgatóid szívébe . . .

A tudós tanár iratainak rendezésére barátaiból bizottság alakult, mely az iratok egy részének rendezésével engem bizott meg. Legremekebb művének utolsó pár tiszta lapján találtam ez irást, melyet leszakítottam, mivel semmi összefüggésben nem volt munkáival, — de a mely megmagyarázta rejtélyes halálát.

Az első lapon a következő idézet állott:
Szeretném azt mind eltagadni,
Mit tudni vágytam s már tudok,
Szeretném visszahozni, a mi
Visszasírhatlan elmulott.

Csujmina Olga (Oroszból.)

— „Azt hittem eddig, hogy van szerelem. Tudtam én is lelkesedni, tudtam érezni, megéreztem, ha örült; elszorult szívem, ha fájdalma volt. Azt hittem lelkeink hurjának egy hangja van, s ezen egy hang — mely csak két test csókban való találkozásával lesz erősebbé, de magassága, mint két hegedű egy és ugyanazon hurja, csak egy marad — széttéphettem köteléssel fűzi össze e két tes-

tet. Azt hittem, hogy van szerelem, mely üdvözít és kárhoztat. Ha egy örök csók az, a miben a két lélek feltalálja egymást s összeforr, a melynek egyhangú izét a férfinak a lét viharában való küzdelme sózza meg, akkor üdvözít ez érzés, — akkor van szerelem; ha az egyik lélek hurjainak rezgése nem tudva asszonanciába hozni a másiknak erőszakosan széttépett vagy kényserített dissonans hurjait: sir, zokog fájdalomában, átkozza létét, a teremtet, ki érzést adott neki; akkor is van szerelem. — De kárhoztat.

Nem hiszem már egyiket sem. Érzéketlen minden külső befolyástól ment szívem nem kormányozza többé agyamat, külön működik az egyik, külön a másik. Az egyik végzi fizikai munkáját, a másik gondolkodik s e gondolkodásban rájött arra, hogy a nő is csak olyan, mint a nagy természet többi teremtménye, az is csak arra van teremtve, hogy utódokat létrehozson, hogy a „faj“ ki ne vesszen a földről. Nem a férfi öröme, nem bánatára, nem szerelemre, nem életsegítőnek teremté az alkotó Évát, hanem a specics fentartásáért, mert ha ez kivesz, nincs, ki laboruljon, tömjénezzon, hódoljon neki s nincs a ki őt imádjá.

Hiu önérdék! még a teremtés gigászi alkotásában is részesnek kell lenned! ?

Hisz akkor nem csoda, ha önérdék vezette alkotódat, — önérdék vezethet téged is. Akkor nem csodálom, hogy el tudtál dobni csak azért, hogy fényben, pompában legyen részed, hogy ezrek könynyétől véres bársonyon pihenhess, ártatlanságod s szerelmem hirdető nyoszolyám helyett.

Azt mondod, hogy ép értem tetted, hogy megments. Hahaha! hát azt nevezted te becsületnek, a mit csak a világ lát? Hát ami benn van, a mi ott dul, emészt, — az mellékes? Hát elég az, hogy csak a világ ne tudja? Hát tudsz parancsolni a szívnek, hogy arcodba ne hajtsa a vért, mikor reád, mint a becsület mintaképére mutatnak? . . . Megmenteni akartad a tudóst, ki kiszámítja az ég csillagait. De a jövedelem s kiadás könyvét nem tudja összeállítani. Megmenteni akartál, mert elved szerint: szegény ember, nem ember. Nem akartad látni, mint szedik szét a hiénák a tudós kincseit, könyveit, mint vetik oda a profán néptömeg közé: ki ad többet érte?

Hazugság! Hazugság ez is, mint volt mosolyod, melylyel elhitetted, hogy szeretsz, hazugsága volt annak, hogy féltetted jóléted, kényelmed; nem merted feláldozni ruháid, ékszered, hazudtál akkor, amidőn hűséget esküdtél csak azért, hogy

Főtörökvesem volt mindig a reám eső munkát lelkiismeretesen, lehetőleg pontosan elvégezni, hogy miattam senkinek semmi hátránya ne legyen. De ez sem az én érdemem, hanem a jó Istené, ki annyi lelki erővel áldott meg, hogy minden körülmény között, gyakran betegen is elmegyek az iskolába kötelességemnek eleget teendő. Kérem is a mindenhatót, ha már testi erőmnek fogyni kell, lelki erőmet hagyja meg, hadd teljesítem tovább is kötelességemet úgy, hogy miattam ne essék senkire se teher, különösen kedves kartársnőimre ne, mert hisz reájuk ugyanaz a nehéz, fárasztó munka vár, mely én reám; hadd töltsen be hivatásomat ezentul is úgy, hogy kartársnőim őszinte szeretetükbe fogadjanak, följevalóim becsülését kiérdemljem, hogy növendékeimnek hasznára legyek és a kedves szülők is meg legyenek velem elégedve. És ha mégis lankadnék munkámban, akkor csak erre a szép napra fogok gondolni, mely mindig új rugó lesz hivatásom betöltéséhez. Ez a szép nap fogja pályámat bevilágítani; ez a szép nap fogja élttem utolsó pillanatát is beragyogni! És én még se tudok most többet mondani, mint hogy szívem mélyéből köszönöm mindenkinek, akinek csak legcsekélyebb része is van ez ünnepeltetésemben; mindenkinek összesen és mindenkinek egyenként köszönöm!

Rill József tanfelügyelőt, ki betegségével mentette ki távolmaradását, *Makoviczky* Cirják tollnok képviselte. — Nagy közönség megjelenése adott méltó díszet, méltó keretet az ünnepnek. — Őszinte szívből gratulálva *Hatosné-Kerner* Teréznek, — úgy is, mint érdemdus tanítónőnek, úgy is mint szerető anyának, aki csak növendékeiben és családi szentélyében leli fel örömét, úgy is mint kis társadalmunk elvonult, szerény tagjának.

Az ünnepet a jelenlegi és volt növendékek matinéja zárta le.

Kedves jelenet volt, mikor a kedves kis szószí *Kornélka* jubiláns mamája tiszteletére korához meglepő ügyességgel játszott el zongorán *Deabilitat* egy rondót.

Lipsey Margit, *Groszmann Kornélia*,

az ünnepelt tudós neje légy, hogy irigyeljenek, bámuljanak azon körben, a melybe mint leány, még álmaidban sem mertél vágyakozni.

Hiuság vezetett. Hazudtál s becsutelen vagy!

Hazudtál nemcsak nekem, de annak az embernek is, kinek eladtad becsületed. Vagy azt hitted, szeretted, a mikor meghagytad fizetni becsutelenséged?

Becsutelen vagy nemcsak magad, de becsutelenné tettél engem is, a mikor ezen átokverte pénzzel akartad fentartani a további jólétet számomra.

Ha szerettél volna, ha nem a hiuság fűzött hozzád, akkor a te hivatásod lett volna megállítani a lejtőn, a melyen haladtam, mert kellett volna megakadályozni anyagi pusztulásomat, te lettél volna hívatta arra, hogy a szeretet angyalaként eltakard szemeim elől a gondokat, — de nem így, a hogy te tetted — az én és a te becsuteted árán, hanem a lemondás, az igaz szeretet emésztő tüze által!

Lásd, mivé tettéd magad, mivé engem? A csöcselék mégis engem kárhozott, rajtam sajnálkozik, kinek felesége, szeretője pénzéből fizeti ki hitelezőit.

Gyalázat! nem, több annál, meggyil-

Draskóczy Edit és Bory Jolán zongorával, Grossmann Blanka, Kovács Sebestény Mici, Neumann Lidi és Fleischhacker Lujza szavalattal töltötték ki a műsort.

A h é t r ől.

Aktuális líra.

I.

Hidegre vált az idő,
fújdogál a szél,
hirtelen megérkezett,
a zord, hideg tél.
Kinek jó a kabátja,
hidegtől nem fél,
ha meleg a szobája,
süvöltöhet a szél.

Leng a piros lobogó,
lengeti a szél,
a tó tükre befagyott,
lám, de jó a tél
és ha ilyen az idő,
lesz jegünk elég,
korcsolyázni szánkázni
sokat fogunk még.

2.

Megérkeztek Tháliának papjai,
vigan folynak városunknak napjai,
teljenek is meg a színház padjai,
hadd vigadjanak Thália papjai.

Kinek még ekkor se vidám a napja,
és nem tetszik neki Thália papja,
Tháliának jó papnői is vannak,
ezeket ajánlom melegen annak.

3.

Hideg téiben meleg a szív,
hevesen dobog;
a szerelem fült szobában
igen szép dolog.

Nekem zord, rideg a szobám
és ha lefejszem:
kezemet szívemre teszem
és úgy melegszem.

koltád hitemet, a melylyel anyagi tisztaságu lelkednek hódoltam, kiöltöd szerelmemet, a mely hozzád üzött, ha kifáradtam a természet titkainak kutatásában...

Van büntetés, mely elég nagy lenne téged lesujtani? Létezik kárhozott, mely megtisztítana téged a bűnödtől? Elűztelek s éljek tovább a világ gunyakacájára? Megöljelek, hogy Isten itélőszéke előtt adj számot tetteidről? . . .

Nem! élni hagylak, magamat pusztítom el, hogy fájó kétségbeesés gyötörjön, hogy önvád mardossa lelkedet; hogy ha más csókol, hideg lehelletem érintse ajkadat, hogy kin s gyötrelmem közt vonszold porhüvelyed a sir felé, melyről azt hiszed, hogy nyugalmat ad . . .

* * *

Szegény tudós, még halálobban is mily naiv vagy! Ha tudnád, hogy nőd már félgyászt visel s az a hír járja, hogy egy sokkal prózaibb teremtéssel — szeretőjével jár jegyben.

Talán ezt tartottad büntetésének?! Ki tudja, nem az lesz-e? . . .

4.
Fülment a tűzifa ára,
fűtenek vele,
néhol jekete gyémánt a
kályhának bele.

De sehol se fűtenek úgy,
amint mindlunk,
100 aranyat, aki tudja,
hogy mit csinálunk!

Sok poéta hő szerelmét
dalba önti be,
és a sok hőt mind papír-
kosárunk nyeli be.

Most hasznát vesszük, hogy a szív
melegen dobog,
befűtünk a költeménynyel,
s az szépen lobog!

Pukkk.

A korcsolyaegylet közgyűlése.

Korcsolyaegyletünk e hó 25-én *Helmbacher* Nándor egyleti elnök elnöklote alatt évi közgyűlését tartotta meg. Jelenlevők: *Helmbacher* Nándor elnök, *Dabis* Antal dr. pénztáros, igazgató, *Czobor* Miklós jegyző. *Dabis* Antalné drné, *Schulez* Ágostonné drné, *Salkovszky* Ferenéné drné, *Bory* Jolán, *Vermes* Margit, *Ráth* Béla, *Schulez* Ágost, *Halvax* Ödön drck, *Flórián* Gerő, *Schönherr* Károly és *Juhász* Endre.

Dabis Antal dr. igazgató előterjeszti számadását. A mult évadban jég nem lévén, a tagdíjakat be nem szedték, kiadás a pálya előkészítése körül volt 24 kor. 20 fillér, a mulatság deficitje 14 kor, mit levonván az 577 kor 48 fillér vagyonból, az egylet tényleges vagyona 538 kor 58 fillér. A közgyűlés a felmentvényt megadta.

Az igazgató javaslatára a tagdíjakat az eddigiek szerint állapították meg. Csálád-jegy 6 kor., személyjegy 4 kor., gyermek és ideiglenes használati jegy 2 korona.

Elnök a tisztikarral lemondván, a közgyűlés egyhangu kérelmére *Helmbacher* Nándor az elnöki tisztet újból elfogadta. Ugyancsak egyhangulag lett újból igazgató *Dabis* Antal dr., jegyző *Czobor* Miklós.

A közgyűlés felhatalmazást ad az igazgatónak, hogy a réten levő tó meghosszabbítása, és az e célból netán szükséges telekrészek megvétele iránt intézkedjék.

Salkovszky Ferenéné drné indítványára a közgyűlés megbizza az igazgatót, hogy az egylet cégo alatt rendezendő társasvacsorával egybekapcsolt mulatság előkészítése iránt lépéseket tegyen.

Elnök megköszönve a tagok megjelenését, az ülést berekeszti.

— *Hivatalvizsgálat.* *Nyáry* Alfonz báró vármegyei árvaszéki elnök elnöklote alatt *Salkovszky* Ferenc dr. tiszti főügyész, *Bedross* Péter főpénztáros, *Totovics* Kálmán főszámvevő, és *Trupp* Károly nyilván tartóából álló bizottság vizsgálta meg e hó 24-én *Korpona* város gyámpénztári hivatalát.

— *Uj megyeatyák.* Mint jeleztük, részint elhalálozás, részint más okokból megürült megyebizottsági tagsági helyek betöltésére *Czobor* László vármegyénk alispánja e hó 24-ik napját tüzte ki. A választás eredménye szerint az uj megyeatyák a következők: *Latván*: *Soltész* István dr. (egyhangulag), *Szebellében*: *Vendégh* Endre (44 szavazattal) *Horvatovich* Alajos 13 szavazata elle-

nében), *Bakakányán*: Fendt Vilmos (33 szóval Urszinyi György 15 szavazata ellenében), *Lukanényén*: Hajdu István (egyhangulag), — *Füzesgyarmaton*: Nedeczky Ferenc (128 szavazattal Sinkó János 17 és Molnár János 2 szavazata ellenében).

— **Erzsébet ünnep.** Az ipolysági polg. leányiskola feledhetlen emlékü Erzsébet királynőnk névnapján gyász ünnepet rendezett. Az ünnepet a róm. kath. templomban az elhunyt lelki üdvéért mondott gyász isteni tisztelet előzte meg. Az ünnep szavaltokból és énekszámokból állott.

— **Halálozás.** Kulcsár József az ipolysági takarékpénztár pénztárosa. törvényhatóságunk bizottsági tagjának oly váratlan halála a legszeleesebb rétegekben őszinte részvétet váltott ki. Halála hírére a vármegye székházán, a takarékpénztár épületén és a kaszinó ormán kitépték a gyászlobogót. Haláláról a kiterjedt gyászoló családon kívül a takarékpénztár külön gyászjelentést bocsátott ki. Temetése vasárnap délután 3 és fél óra-kor volt. Koporsóját koszorúkkal valósággal elárasztották. Az életében oly közbecsülésben részesült férfi koporsóját impozáns tömegben kísérte ki a város és vidék társadalma.

— **A dr. palánk—váci vasut.** A drégelypalánk—váci vasut ügyében újabbán következő hiteles tudósítást kaptuk: A vasut építését a *romhányi* szárnyvonalrészén e hét folyamán megkezdették. A drpalánk—verőcei részen a reambuláció munkálatai folynak. Az építési munkálatokat február vagy március havában az egész vonalon megkezdik, addig a fővállalat az anyagbeszerzéssel foglalkozik. — A *forgalom* valószínűleg *jövő ősze* kezdetét veszi. Az induló állomás egyelőre Ipolyság, a végállomás Vác, de kilátásba van helyezve, hogy Budapesttől egész Korponáig *közvetlen* vonatok fognak közlekedni. A vasutépítési társulat minden törekvése arra irányul, hogy a *korpona—zólyomi* vonalrész is mielőbb kiépüljön, és akkor már közel jut a megvalósuláshoz az a hatalmas terv, hogy *Budapest—Zólyom—Rutka—Berlin* közt *közvetlen vasutjárat* létesüljön.

— **Eljegyzés.** Aray József vármegyei segédiktató irattárnok a vármegyei kezelőtisztviselők e törekvő tagja, e hó 26-án eljegyezte *Csákány Bertuskát*, posta- és távirda kiadónőt Budapesten.

— **Házasság.** Rácz Elek dr. nagymarosi községi orvos e hó 22-én kötött házassági frigyét *Szabó Margittal Nagy-Kőrösön*.

— *Daloty Aladár* Ödön borii földbirtokos e hó 26-án esküdtött örök hűséget *Szöllősy Hermin* posta és távirda kiadónőnek Esztergomban.

— *Szmolenszky Vilmos* puchói kir. adótsízt e hó 26-án vezette oltárhoz *Buzás Mariskát* Buzás Béla szurdoki vendéglős leányát Ipolyságon.

— **Megszűnt csőd.** Az ipolysági kir. törvényszék e hó 26-án tartott tanácsülésében a *Kádár Kálmán* vámosmikolai ügyvéd ellen nyitott *csődöt*, mely széles körökben sok diskusszió tárgya volt — követelések hiányában megszüntette.

— **A Honthin dicsérete.** Egy orvos munkatársunk tollából adjuk a következő sorokat: Azt hiszem, alig akad már Hontmegyében olyan intelligens ember, ki ne ismerné hirtől a *Honthint*, melyet meggyénk kitünő vegyész *Sztankay* Aba

dr. állított elő Bábban, s szülőmegyéje után nevezett el „Honthin“-nak. Bélhurut ellen rendeljük, s kitünő hatásáról meggyőződhetett azon kartárs, ki mekiserlette. E sorok ezélja azonban éppen az, hogy kísérletezésre rábirjam t. kartársaimat; mert mint tudom, még eddig nem éppen kísérlették meg. Ugy vagyunk ugyanis ezzel, mint minden más magyar találmánnyal, hogy ezt kevésre becsüljük, ezekről mihelyt olvassuk, hogy magyar ember találmánya, előre azt tétélezzük fel, hogy az jó nem lehet. Most jelent meg *Bókay* Árpád dr. a budapesti egyetem, gyógyszerian tanárának, vénygyűjteménye 6-ik kiadásában. Előszavában ő maga mondja, hogy *a sok új gyógyszer közül könyvébe csak azokat vette fel, melyekről mint szakember meggyőződött, hogy jók.* A „Honthint“ megelőzte s jelenleg vetélytársa a „Tannalbin“ melyről a tudós professzor könyvében ezt mondja „*A Honthinnak a tannalbin fölött az az előnye, hogy a gyomorban nem oldódik.* Tehát elismeri ezt az előnyt, melyet a szerző is hirdet róla. A tannalbin ugyanis jó részben a gyomorban is oldódik, s így nem fejtheti ki az a hatást, melyet a Honthin fejt ki, mint olyan mely a gyomort változatlanul hagyja el. Azt hiszem a magyar orvosok is rendelni fogják, ha már egy oly orvosi szaktekintély mint *Bókay* Árpád dr. elismeri előnyeit.

— **Plachy Bertalan jubileuma.** *Plachy* Bertalan kir. tanácsos Pozsonyvármegye jelenlegi és Hontvármegye egykori tanfelügyelője, ki itteni tevékeny működésével a legjobb emlékeket hagyta maga után, tegnap ülte meg 25-éves szolgálati jubileumát. *Ozobor László* vármegyénk alispánja a vármegye nevében következő üdvözlő táviratot küldte: „*Huzsonöt évig a magyar nemzeti szellem apostola voltál Hontban és Pozsonyban. Folytasd elesüggedés nélkül, és a magyarok istene megáld.*“

— **Szilveszterest.** A farsang első fecskéjeként jelentjük, hogy a korcsolyaegylet, mely megizmosodásával jövőre sok társadalmi kezdeményezést és tevékenységet ígér, saját közege alatt szilveszterestőjére közvaesorával és tombolával egybekötött táncmulatságot tervez. Mint lapunk más helyén olvasható, az egylet igazgatóját, *Dabis* Antal drt bizta meg, az est tervezetének előkészítésével. Az egylet mulatságai eddig is a farsang legsikerültebb reünói voltak, így a mostani terv is a legkeesegetőbb kilátások jegyében fogamzott.

— **A takarékpénztár köréből.** A Kulcsár József halálával megürült takarékpénztári pénztárosi állást az igazgatóság hétfőn december 1-én tölti be, Az állásra eddigi pályázó *Heffter* Rikárd. *Marsán* Béla és *Einczinger* Ferenc.

— **Gazdaságegyleti értekezet.** *Vármegyénk gazdasági egyletének választmány*a tervbe vett téli népies gazdasági előadások végleges rendezése ügyében e hó 24-én d. e. 10 órakor a megyeház kis termében *Ivánka* István egyleti elnök elnöklete alatt értekezetet tartott

— **Régi lelet.** *Balga* Pál csábi lakos szántás közben, — *bronz* korszakból való tárgyakat talált, melyeket a csábi főszolgabíró az alispáni hivatalhoz beküldött.

— **Panaszkönyv.** Következő panaszra hívjuk föl az illetékes hatóság figyelmét: A vasutoz vezető gyalog uton — a kórház mellett — levő hid annyira közveszélyes, különösen sötétben, hogy a vonathoz menő idegen utasok — kik az utat nem ismerik — életökkel játszanak, mert a gyaloghíd mindkét szélén egy jó mély árok van — a karfák pedig nem az árok, illetőleg kerítés közvetlen szélén vannak, hanem az ut közepén, s így a hid mindkét oldala szabadon van — abba, csak az nem esik bele, a ki nem akar. Nem sokból állna egy két, padló deszkának lefektetése és a karfáknak kihelyezése.

— **Halál vétkes gondatlanságból.** *Bartal* Sándor ipolysági ácsmester a felsőturi kvaregyár mosóházának három emelet magas tetőzetéről létrájával együtt, melynek nem volt meg az előirt biztossági kapcsa, lezuhant. Talpra esett, de a létra karját és bordáját törte, és agyrázkódást szenvedett, fél óra múlva meghalt. A vizsgálat lesz hivatta, kideríteni hogy csakugyan terhel-e valakit vétkes gondatlanság? melynek fenforgását szakértők állítják.

— **Betörés.** *Bartik* György legéndi lakos törvénybíró házába 1 férfi és 6 nőből álló oláh cigánycsapat betört s 460 kor. hivatalos pénzt ellopott.

— **Agyonnyomta a föld.** *Kaczian* József 7 éves fiut Felső-Fegyverneken az agyagbányában a föld agyon nyomta, — rögtön meghalt.

— **Kertész Tódor** müpar áru raktára Budapesten Kristóf-tér. Társasjátékok és a játékasztal kellékei legutolsó ujdonság *Ping-pong* Fröbel játéka. Játékszerek kis fiuknak és leányoknak. Amateur fényképező készülékek. Csillogó karácsonyfa dísz. Szoba tornaszeközök. Korcsolyák. Vivó szeközök *Vadász* kelékek. *Revolverek*. Száncengők. *Bőráruk*. *Dohányzó* szeközök. *Betegápoláshoz* valók. *Bronz* és *porcellán* díszmü áruk. *Író asztal* kellékek. *Finom acél* ollók és kések. *borotvák*. *Háztartási* cikkek. *Ebedlő asztal* kellékek. *tréfás* tárgyak félől nagy képes árjegyzőket ingyen és bérmentve küld.

— **Ingyenes díszmü ajándék.** A ki e címet elolvassa, akaratlanul is Amerikára, a képtelenség hazájára gondol. Pedig ezuttal sokkal közelebbről. Budapestről kelt szárnyra e hir. A *Pesti Napló* Magyarországnak e legrégibb pártoktól és klikkektől teljesen független, szabadelvü és szókimondó napilapja lép meg vele karácsonyra olvasóit, ajándékol adván — teljesen ingyen — a gyönyörű kötésü remek illusztrációkkal díszített *Zichy Mihály Album*-ot. E valóban értékes és nagy irodalmi becsesel bíró müvet — melynek az *Atheneum* kiadásában megjelent eredetiye 90 koronában került — a *Pesti Napló* új kvárt kiadásában karácsonyi ajándékol megkapja a *Pesti Napló* minden állandó előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél negyedév vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a *Pesti Napló*-ra.

— **A Zenélő Magyarország** zongora és hegedüzenemü folyóirat most megjelent 227-dik füzete a következő szép zenemüujdonságokat közli: I. *Lengyel Miska* „*Hegyajai csárdást*“ négy magyar dalból u. m. 1. „*Páva, páva szép madár*“ 2. „*Ha apadt a Tisza*.“ 3. „*Megirom majd levélbe a babámnak*“ 4. „*Frisz csárdás*“ II. *Grosz Alfréd* „*Lanzetta*“ spanyol valcer. Havonta kétszer mindenkor ily változatos aktuális ujdonságokat közlő zenemüfolyóirat előfizetési ára

negyedévben 6 füzetre (66 zeneoldal) 3 korona Előfizethetni a most folyó IV évfolyamra, valamint az előző évfolyamokra is a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapestn. VIII. Józsefkörut 22/24 hol egyúttal minden nyomtatásban megjelent zenemű legjutányosabban megrendelhető.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a Ferenc József keserűviz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emulsióra méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferenc József keserűvizet.

Hálás köszönet.

Pótolhatatlan veszteségem: szeretett feleségem elhunyt alkalmából, a hozzánk érkezett, engemet és gyermekeimet mélyen megható részvényt nyilatkozatokra képtelen lévén mindenkinek szíveink mélyéből jövő őszinte és hálás köszönetünket külön-külön is kifejezzem.

Fogadják tehát ez uton hálás köszöneteinket: mindazon testületek, hírlapok és egyesek, kik a temetési szertartáson jelen lenni, elköltözött földi őrangyalunk koporsójára koszorut helyezni, jótékonyan eső részvényt nyilatkozataikkal nehéz óráinkat enyhíteni s drága halottunknak nemeslelkűségét és szívósságát oly megható módon méltatni kegyesek voltak.

Az irgalmas Isten távoztasson mindenki házatájékáról hasonló pótolhatatlan veszteséget, lesújtó csapást!

Őszinte és kiváló tisztelettel
Budapestn, 1902. november 26-án

alázatos szolgáljuk:

Horváth Béla.

SHINHAZ.

A közönség még most sem melegegett fel teljesen a színészet pártolására, pedig a második színházi hét után határozottan állíthatjuk, hogy *Szitai* László társulata egyike a jobb vidéki társulatoknak, és törekvését mutatja az is, hogy multheti egyes észrevételeinknek igyekezett eleget tenni, így több újdonságot mutatott be, továbbá a színpad berendezésére is nagyobb gondot fordítottak.

Igen fontos és kulturális jelentősége a *Szitai* műsorának az, hogy leginkább a magyar szerzők darabjait adja, így a múlt színházi esték közül 5 esetben magyar szerző műve került színre, ami — a modern léhaskodó francia iránnyal szemben — valóban kötelessége egy magyar színház igazgatójának.

Kár, hogy az operettet — amit a közönség legnagyobb része szeret — nem tűzi gyakrabban játékrendre, mert itt időzése alatt csupán csak egyetlen operett, *Lili* ment.

Az elmúlt színházi hétről beszámolónk ez:

Bolondok háza.

Ez este a férfiaké volt. Jelentősebb nőszerep nincs is benne. Jó volt Hevesi (Ormai) és Szénási, aki egy félreismert színésztalentumot adott. Major Ida (Bájlaki Zolna), Réthy (Reszkei) a szokott jók voltak. A többi szereplők is mind hozzájárultak az összjátékhoz és előadás zavartalan menetéhez.

Régi szerető.

Vasárnap este, Géczy István jeles népszínműve: A régi szerető ment. A fő női szerepeket Molnár Eszti és Erdélyi Lili töltötték be. Molnár Eszti (Major Borcsa) nótái tetszettek, különösen a „Kakas” kuplét ismételtette többször a közönség, de Erdélyi Lili (Teca) nem népszínmű alak. Az operetben inkább és jobban megállja helyét. Hevesi (számadó) jellemző alakítást nyújtott, *Szitai* (Misi) jó volt és szépen énekelt, *Kmetty* (Tóth István) szintén eltalálta szerepe hangját és törekvően alakított. Fekete Ilon kedves volt mint (Esz-tike), Réthy, Lantos, Pozsonyi, Varjas és Szerdahelyi szintén megfelelően töltötték be kisebb szerepeiket. — Az első felvonás diszlete igen szép volt.

A nagymama.

Csiky Gergely kitűnő szalónvigjátékát: A nagymamát mutatta be kedden a társulat. Vagy három év előtt műkedvelőktől láttuk e darabot jó előadásban, lehet, hogy ennek volt köszönhető, hogy az első széksorok megteltek.

A közönség érdeklődése nem volt hasz-talan, mert az előadás kitűnően ment és az est művészi bece a legnagyobb igéyű vidéki közönséget is kielégíthette. Pozsonyi Julia (Szerémi grófné) kitűnően alakította meg szerepét, természetes, intelligens játéka különösen az első és harmadik felvonásban művészi volt. Hevesi Gusztika (Márta) méltó partnere volt és kedvesen játszotta meg hatásos szerepét. Molnár Eszti (Galambosné) rokonszenves, megnyerő alak, míg Györiné (Langó Szerafin) és Réthy (Tódorka) kissé túloztak szerepeikben. Erdélyi Lili (Piroska) csinos volt és Major Ida (igazgatónő) jól játszotta meg kis szerepét. Szénási György (Ernő) temperamentumos szerelmes volt, de Kardos (Kálmán) kissé hidegnek és szögletesnek látszott. *Kmetty* (Örkényi báró) táláló maszokban, találó hangon beszélt, de Hevesi (Kosztá) szintelen volt. Ha Varjast (pincér) Deresényi Juliát és Fekete Boriskát (növénydekek) megemlítem, teljesen beszámoltam a kitűnő előadásról.

Flórika szerelme.

Moldovány Gergely rossz, de egyes részeiben hatásos darabja nem igen nyújtott a közönségnek élvezetet. Az előadás vonatott volt, a színészek kedvetlenek, de kivétel volt Molnár Eszti, aki gyönyörűen énekelte a behizelgő édes bus oláh dalokat és a közönség nem győzte ismételtetni a nagy zenei tudással és énekművészettel előadott számokat. Kivüle Hevesi Gusztika, *Szitai*, *Kmetty*, Réthy, Hevesi, Szénási és Kardos érdemelnek említést.

A páholy.

Gsütörtökön este egy kitűnő vidjátéknak induló, de később vaskos bohózáttá váló darab: A páholy ment, a melyen igen sokat nevetett a közönség. Nagy hibája a darabnak, hogy férfiszerepei vannak, míg a hölgyek Pozsonyi (Lipócziné) Erdélyi Lili (leánya) Hevesy Gusztika (unokahuga)

Major Ida (Hidasné) csak mellékes szerepeket játszanak benne.

A férgaknak: *Szitai* (Lipóczy) Szénási (Csiz Pepi), Hevesi (Paludán), Dinszki (Réthy) hálás feladatuk van, és a publikum igen jól mulatott tréfaikon. Különösen jó volt *Szitai*. Kardos mint Hidas és *Kmetty* (Földes) nem igen találták el a hangot, de Györiné (szakácsnő) és Deresényi (Paludánné) jók voltak. A darab rendezése megfelelő és az előadás jól gördült.

Pénteken *Vereshaju*, ma este pedig *Szitai* László igazgató jutalmául béreltszünetben *A Gyurkovics leányok* megy és remélhető, hogy a közönség úgy is mint egykor az uri műkedvelők előadása iránti érdeklődésből, de a direktorra való tekintettel is — jutalomjátéka alkalmával megmutatja neki, minő egy telt ház Ipolyságon.

Kulissza-pletykák.

A múlt héten, hogy megirtam egyet-mást a színház világából, amiről a be nem avatott azt hihetné, hogy én hol Molnár Esztivel, hol Major Idával, majd Erdélyi Lilivel szövöm a komplottot a direktor ellen, megszólított egy ur — akinek nevét akarom, hogy a titoktartó homály fődje, nem szerevezve meg az örömet neki, hogy nyomtatva olvasná az újságban, — és *Knigge*: „Érintkezés az emberekkel” című munkáját teljesen figyelmen kívül hagyva — azt mondja:

— No, öcsém! rég nem olvastam egy rakáson ennyi számárságot! . . .

Szörnyen fölharagudtam (amiből még korántsem következik az, hogy X. igazat mondott) és kérdeztem:

— Ugyan miért?

— Mert ez nem volt kulissza-pletyka.

— Hát?

— No, pletykának pletyka, de hol marad belőle a *kulissza*? . . .

Xnek — gondoltam — igaz van. Iszen utoljára realista volnék, vagy mi! Benézek az ígért földre és személyes tapasztalataimat irom le ingeresen, (Ez magyarul: pikáns.)

Rémregénynek beillenek annak leírása, micsoda furfanggal, minő merészséggel jutottam be a színpad mögötti folyosóra.

Ah! sötét van és meleg! Kábitó szag üti meg az ember orrát, de ebből a legmerészebb képzelet és leggörögobb orr se tudná a női test bűbajos illatát kiszaglászni.

De iszen nem is az! Zsir, olaj, festék, kenőcs, meg mi egymás az és mikor a világosba kukkantam, óh borzalom, egy csomó negligés férfi csinált toalettet, ami engem cseppet sem érdekelt.

Odább mentem, és benéztem a női öltöző egy hasadéknál, és én, aki égő tudásszomjjal és nagy tapasztalásvágygyal jöttem ide, szomoruan láttam, hogy *készül egy — primadonna!* . . .

És foszlott illúzióval tudtam meg, mennyi a kis hölgyeken — a *kellék*, a mivel a természet mostohaságát korrigálják.

Ó kis trikó! . . . mi mindent rejtessz te a női bájakon kívül! . . .

Lili-ből a kritikus kikikkasztá *Molnár* Eszti egy betétjét, egy bájosan előadott dalt a *regimentről*.

Nem tudom, neheztelt-e érte a kedves primadonna, de én azt mondom neki;

— Sose bánja a dalát, Eszti! . . . ott van az éppen, a hol a — *regimentünk!*

A *regi szeretőben* a direktor Misi szerepét adja, aki egyszerre két legényt is a földhöz teremt, még pedig alaposan.

Előadás után a földhözvert partnerek beállítanak hozzá.

— Direktor ur kérem, ha ezentul is ilyen természetesen alakít, — ugy gázsiemelést kérünk.

Egy este *Erdélyi* Lili a lenge primadonna volt a pénztárnál és merem állítani, hogy sz egész férfi személyzet nem tudná ennyi szeretetreméltósággal betölteni a helyét.

Ej, haj! A férfinep azért nem igen törte magát

a teátrumba, de egy tizes bankó mégis csak oda került a kasszához.
Meg is jegyezte valaki kesernyés akasztófa-humorral:

!! Itt először !!
Nagy ujdonság!

A Bolondok háza előadásakor egy hölgy — nem irom ki a nevét — elkésett a jelenéséből. Mi volt az oka, nem tudom, de valószínűleg a habitúé ur, aki tartóztatta a kicsikét.
Legalább ebből magyarázható ki a tábla, amely másnap az öltözőben fogadott:

Minden a szemnek!
Semmi a kéznek!

A héten, mikor egy 5 felvonásos darabot játszottak, rávettek társai egy helybeli finánckapacitást, hogy jönné színházba, aki — miután egy felvonás csak 32 fillérjébe került, — váltott egy körszékét.

Nézi, nézi az előadást, de látszik, hogy fejébe egyéb dolgok motoszkálnak; amikor csak meg szólal:

— Ugy-e ez a direktor nem nős?
— Nem. miért kérdezed?
— Hát csak azért, mert az egy könnyelmű ember. Ha feleségül venne egy primadonnát, kevesebb lenne a — rezsi! . .

A múlt heti pletykában megemlékeztem arról a fontos momentumról, hogy az Erdélyi Lili harisnyakötője rózsaszínű.

Erdélyi Lili ez ügyben a szerkesztőhöz következő levelet intézte:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

A legutóbbi lapban megjelent „Kulisszák mögül” című rovatban egy tévedést kérek kijavítani, mert az *rozm nézve igen fontos*. Ugyanis nekem nem rózsaszínű harisnyakötőm van, hanem sárga. Tisztelettel

Erdélyi Lili.

Már most nem tudom; a szemeim kápráztak-e, hogy a Lili sárga harisnyakötőjét is rózsaszínűnek láttam, avagy csak tréfát akar üzeni velem a kis hölgy, hogy kételkedjem drága szemeim megbízhatóságában . . .

Már is félek, nem gyöngült-e meg a látásuk, amiért odanézték? Mert volt eset, hogy nem csak a szemevilágát, de az eszét is elvesztette ember, aki olyan mélyen kutét! . .

De nem! Nem hiszek. Nem hagyom magam becsapni! Kedves nagysád, a maga harisnyakötője rózsaszín és csakis kézzel fogható bizonyítékkal lehet enge az ellenkezőről meggyőzni!

Psz.

A szerkesztő levelezései.

— *Szt. F. Selmec.* Más lapban megjelent cikked kezdett polemianak lapunkban elvből nem adunk helyet. Hiszen egy tárgyilagos lap különben is lojalisan enged hasábjain helyet a védekezésnek. Így a „Viszonzászt a válasza” nem használhatjuk, de a kéziratot további intézkedésig kivételesen megőrizzük.

— *V. V. Dr.-Palánk.* Közleménye lapzártakor jött, de azt az eseményt különben is magunk dolgoztuk föl.

— *Szerelem, stb.* „Versei” nem versek. De meg mért írja a szerelmet két l-lel? olyik ember egygyel se bírja elviselni.

— *Eszményképem.* Tévedésből először üresen küldte a levelét, utána a verset. Kérdés: mikor tévedett?

Ipolysági piaci árak.

(1902. november hó 25-én.)

Buza mm.	kor. 13.40—13.20
Rozs	12.60—12.40
Arpa	12.20—11.80
Zab	10.80—10.60
Burgonya	2.80—2.60
Bükköny	10.20—10.00
Kukorica	10.80—10.60

Nyilt-tér.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő)

Bucusz-szó.

Értesítem a t. közönséget, hogy bérkocsivállalatomat betegségem miatt Schwarz Adolf urnak adtam át, és midőn Ipolyság és vidéke t. közönségének bérkocsi-vállalatot támogatásáért hálás köszönetet mondok, egyben bucsut veszek közönségtől, és kérem: hogy az irányomban tanusított szives pártolást ruházzák át Schwarz Adolf urra, üzletem új tulajdonosára.

Schwarz Adolf ismert és jó hírnevű oég, a kinek az lesz a törekvése, hogy bérkocsi-vállalatot oeddigi t. megbízóit pontos és gyors kiszolgálás által a jövőben is megtartsa, és a közönség igényeinek mindenben eleget tegyen.

Az üzlet vezetését öcsésére: Schwarz Farkasra bizta, aki mint sok éven át ipolysági lakos, pontosan és lelkiismeretes megbízhatósággal fogja a közönséget szolgálni.

Kérem, tartsanak meg ezentul is szives emlékezetükben.

Kiváló tisztelettel:

Ipolyságon, 1902. november 25-én.

Ellenbogen Armin
bérkocsi-tulajdos.

HIRDETÉSEK.

Pályázati hirdetmény!

Az alulirottigazgatóság közhírre teszi, hogy az ipolysági ker. betegsegélyző pénztárnál lemondás folytán megüresedett 600 korona évi javadalmazással öszekötött

pénztárnoki állás

pályázat utján fog betölteni.

Az igazgatóságához címzett pályázati kérvények f. évi december hó 6-ik napjának déli 12 órájáig nyujtandók be.

Ezen határidő betelte után érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

A megválasztandó pályázó óvadéku egyévi fizetésének megfelelő öszteget készpénz vagy óvadéképes értékpapirokban köteles az igazgatágnál letenni.

Ipolyságon, 1902. november 28.

Az ipolysági ker. betegsegélyző pénztár igazgatósága.

Köhögség és rekedtség ellen nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefü cukorkánál,

de vásárlásnál vigyázzunk és határozottan RETHY-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz ára 60 fillér.

Csak RETHY-félét fogadjunk el.

FRANKLIN-TÁRSULAT
KIADASA

**MAGYAR
REMEKIRÓK**

55 KÖTET

SHAKSPERE

ÖSSZES SZÍN MŰVEI

6 KÖTET

ARUK EGYÜTT

240 KORONA

KÜLÖN:

Magyar Remekirók 20 kor.

Shakspere 30 kor.

Most jelent meg a II. sorozat!

TARTALMA:

Arany János munkái II. kötet.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes.

Kossuth Lajos munkáiból.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferencz.

Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál.

Szigligeti Ede színművei I. köt.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayér József.

Vörösmarty Mihály munkái II.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

Az öt kötetből álló első sorozat tartalma:

Arany János munkái I.
Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.

Vörösmarty munkái I.
Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

Tompa Mihály munkái I.
Sajtó alá rendezte Léva József.

Garay János munkái.
Sajtó alá rendezte Ferenczi Zoltán.

Csiky Gergely színművei.
Sajtó alá rendezte Vadnai Károly.

Minden könyvkereskedésben kapható.

**A Neumann-nyomda
irni és olvasni tudó
tanulót
keres.
Belépésekor azonnali fizetéssel.**

5365. szám tkv. 1902.

Hirdetmény.

A vámosmikolai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság **Kis-Ölved** község telekkönyveit birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579/L. M. sz. szabályrendelet következtében átalakítja s ezzel kapcsolatban mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi. XXIX. az 1889. évi XXXVIII. s az 1891. évi XVI. teikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. teikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosítja.

Ezen célból az átalakítási előmunkálat hitelesítését és a helyszíni eljárást nevezett községben **1902. évi december hó 15-ik napján** megkezd.

Amiért is felhívja:

1. Az összes érdekelteket, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjuk által jelenjenek meg s az új telekkönyvi tervet ellen néteni észrevételeiket annál is inkább adják elő, mert a régi telekjegyzőkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazokat, akik valamely ingatlanra nézve tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratokat felmutatni nem képesek, hogy az átíratásra az 1886. évi XXIX. te és az 1889. évi XXXVIII. te. 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében a szükséges adatokat megszerezni el ne mulasszák s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, a vagy hassanak oda, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ősmérje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik, s a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek, és végre:

2. Mindazokat kiknek javára tényleg már megszűnt követelésekre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt s egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, valamint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosait, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyeg kedvezménytől szintén elesnek.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság
V.-Mikola, 1902. október 6-án.

Kraicz
kir. jbiró.

**A „PESTI NAPLÓ”
karácsonyi ajándéka**

✳ Zichy Mihály Album. ✳

A „Pesti Napló”, amely eddigelé Madách Ember tragédiáját, Arany balladait Zichy Mihály képeivel, Katona József Bánk bánját, Kisfaludy Sándor Himfy szerelmait remek albumba foglalva, és legutoljára a Költők Albumát adta olvasóinak karácsonyi ajándékkul, az idén az ediginél is nagyobb szabásu, diszben és tartalomban nemcsak az eddigi ajándékokat felülmuló, de a könyvpiacra is ritkaságszámba menő diszművet, a

Zichy Mihály Albumot számta olvasóinak karácsonyi ajándékkul. **Zichy Mihály képeinek** válogatott impozáns albuma foglalja gyűjteményét a Költők Albumánál nagyobb és diszesebb kiadásban. Zichy Mihály világhírű művészi termelésének legjavát, legszebb festményeit és rajzait foglalja magában ez a diszmű negyven műlapon, a melyek mindegyikéhez legkiválóbb esztétikusaink és műbirálóink irnak szövegmagyarázatot. A műlapon remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színynyomásu lesz, olyan, amilyen eddig alig jelent meg magyar diszműben.

A negyven pompás műlapot, a kíséző szöveget és Zichy Mihály egyéniségének, és változatos életpályájának regényes rajzát, Zichy rajza után készült gazdag bekezdési tábla foglalja gyönyörű diszben kötetbe.

✳ A Pesti Napló e nagyszabásu diszművét az Atheneum állítja ki. A Zichy Mihály Albumot, amelynek ára az Atheneum eredeti kiadásában 90 korona, a Pesti Napló új kvart kiadásában karácsonyi ajándékkul megkapja a Pesti Napló minden állandó előfizetője; és megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél, negyedév, vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

3867. 1902. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A v.-mikolai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kaiser Márton és csatlakozó társai végrehajthatóknak ifj. Kis István végrehajtást szenvedő elleni 42 kor. 74 fil. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a v.-mikolai kir. járásbíróság területén lévő Garam-Kis-Salló községben fekvő a garamkissallói 47. sztkvben A. I. 11. 14. 21. sorsz. alatt bejegyzett 1344/a-1 1585/a-1 2130. hrsz. s B. 25. sorsz. a, nemkülönben az 1881 LX. t.-cz 156, §-a alapján B. 21. sorsz. alatt Török Balázné szül. Kis Lidia, B. 22. sorsz. alatt Balázs Andrásné szül. Kis Klára, B. 24. sorsz. a. Kis János, B. 26. sorsz. alatt Kis Eszter B. 34. és 35. sorsz. a. Nagy János és neje Kis Eszter nevében álló ingatlanokra 862. koronában az árverést elrendelte, as hogy a fensőbb megjelölt ingatlanok az **1902. évi december hó 20-ik napján délelőtt 10 órakor** Garam-Kis-Salló bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alól is el adatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 87 kornát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyam-

mal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt. igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

V.-Mikola, 1902. augusztus 21.

Kir. jbiróság mit tkvi hatóság.

Kraicz

kir. jbiró.

**Korpona sz. kir. város
legforgalmasabb főterén
szép nagy
üzlethelyiség
vas és fűszernek esetleg
berendezéssel,
vagy kávéháznak
kiadó,
hozzátartozó 3 szobából
álló lakás, konyha, pince,
kamra.
Bővebb felvilágosítást ad:
Baumerth Gyula
háztulajdonos.**

**Gépész és
kovácsmester**

gazdasági uradalomban
éves alkalmazást keres.

Saját szerszámja van.

Cím a kiadóhivatalban.

• Szőlőlugast ültessünk •
minden ház mellé és házi kertjeinkben.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak

alkalmas fajokat ültettek, azok röviden elhatják házukat az egész szőlőérés idején a legkiválóbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek falai mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legregebb

disze anélkül, hogy legkevésbé helyet is el foglalna az egyébre használható részekből. Ez a leghaladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

• A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatú katalógus hátkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. •
Ermelléki első szőlőtrágyatelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.